Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1180
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

si te abnequitendo et ita impediat cor. primaa nonne labo
rabis atq; optabis nō tecū esse potius quam sic esse. ℟.
Fateor ita esse ut dicis. ℣. Nō ergo cor. vel uita vel pri
tam petes se ipsum et petes meemenda sapienciaa cupis
. ℟. Prorsus assenior. ℣. Quid ipsa uita tua si et etiā
esset impedimento esse ad comprehendendā sapiam velles
eam manere. ℟. Omnino fugere. ℣. Quid si doceris
ita te relicto isto corpore quia mipo constitutū posse ad
sapiciā puenire curares utrū ei an malia uita eo
qd diligis fruceris. ℟. Si michil me peius excep
turū intelligere qd retro agerer ab eo quo pgres
sus sum curare. ℣. Nūt ergo petea mori times ne
aliquo peiore malo tuoluaris quo tibi auferat dum
ita cogitione. ℟. Ego solu ne auferat timeo siqd
forte pcepi et ne intercludat in aditu cor. quib9
prapiendis mhio. quamus qd ita teneo meū mansu
rū putem. ℣. Nō ergo et uita ista petes sepam et petes
sapiam ubi manere. ℟. Sic ex. ℣. Dolor corpis vex
tat qui te fortasse in sua commouet. ℟. Et ego ipm
nō obaliud uehemēt formido n̄ quia me impedit
aquirendo drūaq; cum acerrimo ego diebz dencū
dolore torquerer nō quide sinebar animo uolucre
n̄ ea q tam forte diuiterun adistendo aut pemit9
impediebat. ad qd in tota tenacione opus eat tam
in indebat si se ille metib9 meis fulgor aperet ve
ritatis aut nō me sensum fuisse illu dolore aut
forte pmichilo tolleratum. Ex quia et si michil
maius aliquado ptuli. tam sepe cogito qnto gra
uores possint accidere Cogor mēdū cornelio cel
so assentiri qui aut sumū bonū esse sapiam summū